

TELEGRAPFULU ROMANU.

Nr. 23. ANULU XVII.

Telegraful este de două ori pe săptămâna: joi și Duminică. — Prenumeratia se face în Sabiu la expediția foiește pe afara la c. r. poste, cu banii gata prin scrisori francate, adresee către expediția. Pretul prenumeratului pentru Sabiu este de anu 7. fl. v. a. care pe o jumătate de anu 3. fl. 50. Pentru celelalte părți ale Transilvaniei și pe.

tru provinciale din Monarhia pe unu anu 8 fl. era pe o jumătate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. și terii străine pe anu 12 fl. 1/2 anu 6 fl. v. a.

Inseratul se platește pentru intea ora cu 7. cr. și urmă, pentru a doua ora cu 5 1/2. cr. și pentru a treia repetare cu 3 1/2. cr. v. a.

Sabiu, în 20 Martiu (1 Apr.) 1869.

Romanii din Macedonia.

„O corespondință din Prelepe, în Macedonia ne spune ca clerul înalt grecescu persecută inversiunare pre profesorii cutio-vlachi (macedo-romani R. T. R.), cari vreau să propuna limbă loru materna.

„Autoritățile otomane pare ca cuprindu puținu importantă pentru guvernamentulu imperial, de a favori separația macedo-romilor de către comunitatea grecescă. În acăsta privind se face în momentulu acesta în spiritele de prelaturile Pindului o treba sămna de atenție,

„Primul rezultat alu acestei trebi e, ca macedo-romii au refuzat la dōne incercări repetitive, de a se asociă cu grecii la tentativile de disordine, facute de cei din urma contra guvernului turcesc“.

Asă serie „Curierul oriental“ dela 19 Martiu a. c.

Pôte abia voru sef toti celitorii nostri despre cari romani e vorb'a aici. Acăst'a nu e de mirat, căci nu suntu dōne-dieci de ani și viciștiudinele tempurilor, scimu ca ne eră aduso acolo de a mai nu ne mai cunoșce nici cei ce vorbim unu si a-ceeasi limba, unu si acel'a-si dialectu.

Acum inse a datu bunulu Dumnedieu de inceputu a sef de toti fratii nostri căti au scapatu din naufragiul celu mare cu caderea imperiului romanu si căti s'au potut stracură in viatia prin visorile evului medio, de totu feliul. Si asiā acum dupa ce avem deplina cunoștința despre toti fratii nostri de dincōci de Dunare, va se dica, din Romani'a, Austro-Ungari'a (Transilvani'a, Banatu, Ungari'a si Bucovin'a) si Russ'i'a (Besarabi'a parte remasă inca la Russ'i'a) incepem a cunoșce mai de aproape si pre acel ce se află dincolo de Dunare de cari se află respanditi in provinciele turcesci pâna la Constantinopole si pâna in Greci'a in apropierea Atenei.

Amu cetea despre densii in scrieri naționale si străine. Si de o parte si de alta, cu deosebire macedo-romani suntu laudati de omenii cei mai activi, cei mai industriosi si cei mai avuți. Inse educatiunea multora fiindu grecescă a instruitu multe capacitate si capitale din sinulu romanismului le au străplantat in sinulu elenismului. Una blasteru acăst'a nu numai pre acel macedo-romani dara si pre noi, căci si la noi averile cele mai colosale romane, dupa ce a crescutu, trecu priu mijlocirea vre unui titulu desiertu in mâni străine.

Dedati asiā dara a audi din părțile de dincolo de Dunare, numai sciri de perdere de materialu național, in favorea națiunilor străine, este naturalu, ca ori-cătu de neinsemnată sa fia scirea ce n-o prezintă „Curierul oriental“ in cele de mai susu, ea ne mangai. Caus'a o pôte astă curențu ori-ce romanu, pentru ca din acea scurta notită suntemu indreptatuti a crede si mai multu cele ce se scriu din partea romilor, despre desvoltarea naționalismului si dincolo de Dunare; căci acăst'a o constatăză chiaro străinii.

Romanii acăst'a se află pre locurile de dincolo de Dunare din temporile cele mai vechi, dara dupa ce s'a intreruptu comunicatiunea cu noi, s'au instruitu si cu limb'a, incătu șresi-cari osebiru facu greutăti de a o intielege pre vanda. Tipulu ei internu insa si l'a pestratu, si asemenea celui alu limbei noastre.

Du Caragiani in unu tratat „Romanii din Macedonia si poesi'a populară“ le descrie originea loru si o deduce dupa traditionile populare de acolo (a celor din Greci'e, Peloponesu, Tassili'a si Macedonia) deadreptul din Italia. Numai o parte cari locuiesc in Rumelia tienca se trag de dincōce de Dunare.

Grecii pôte ca mai câștigau multi individi din acesti români, pentru că sa si sporăscă si intaresca elementulu loru, de căci nu veneau incidenti de acei a, cari sa le atraga atenția românilor, ca ei mai au frati de originea loru in alte părți. Ceea ce se intempla de multe ori, s'a intemplat si aci. Cu cătu vrura grecii sa batjocorește elementulu romanescu (pentru ca le luara manastirile inchinate), ca sa disguste pre români de către originea loru, cu atât'a atragerea a crescutu si cu atât'a ur'a s'a marită către elementulu egoistu si calumnatoriu. Si asiā au inceputu a se trezi simțiul național in treni, carele su nutritu din o școală de macedoromâni ce s'a inițiatu pre la anul 1860 in Romani'a.

Acum vedem u ca resultatele suntu imbucurătoare, simțiul național a ajunsu a castigă conștiința de sine si alege interesele sele din interese străine.

Amu dorit că românii macedoneni, si toli cei respanditi in imperiulu otomanu, sa facă progrese in direcția națională, si sa nu se lasă ei de sine-si a fi inghițiti de elementulu grecescu.

Dara densii au lipsa de incuragiare. Celo mai bunu modu de a incuragiă va fi, de căci cesti' alati romani, cari au castigato de multu conștiința de sine, voru continua mereu a dovedi lumei, ca suntu o națiune sămna de cele-lalte națiuni din Europa, prin urmare sămna de viață. Acăst'a va fi unu radimul paternicu morale si pentru macedo-romani, le va insufla viația si căndu va sosi ora, că in imperiulu otomanu se fia tōte popoarele libere, sa formeze tōte, fia-care cu partea sea, o cununa politică-sociale: elementulu romanescu inca se cuprindu unu locu frumosu in cunun'a aceea.

Lupt'a e viaț'a.

„Lupt'a e viaț'a“ dice unu invetiatu, si intru adeveru, ca cine nu se luptă acel'a nu trăiesce, nu pote se dica cumca a traitu, pentru ca precum scimu prea bine si viaț'a e lupta. Preicum omulu din nascere pâna la mormentu are sa se lupte si se invingă forte multe greutăți, asemenea lupta proporționalmente mai mare este destinația tuturor popoarelor.

Istoria ne invată, ca tōte popoarele mici si mari s'au luptat in trei sine si contra altor'a; si care nu au peris in luptele loru acelea s'a întăritu, an capetatu totu mai multa viață, pâna ce au devenit invingătorie si a ajunsu culmea dorintelor sele.

Eu credu, ca de căci lupt'a e viață, cine se luptă mai multu, acel'a trebuie se si trăiesce mai multu. Romanii s'au luptat forte multu, si totusi potu dice ca n'a fostu nici unu tempu, in care reportându o victoria sa se fi odihinitu pre lauri elupati. Că invingători ai Daciei, că suportatori impiatii loru feudale, ei s'au luptat sute de ani necontentu. In tempi mai de curențu evenimentele iau aruncatul ierasi la lupta. Iau pusul preterenul defensiv, că sa se lupte. La aperare insa si la sustinerea luptei trebuie midilöce. E vorb'a de lupta politica, trebuie sa ne luptăm pre unu teren politic, care lupta cere midilöce spirituale si materiale. Ambe se receru, căci unde lipsesce unu celu-laltu nu pote sa lucre cu succesu.

Cine va sta si va dejudeca cu seriositate tōte impregurările, in care ne asemănu noi români mai ca numai cu viitorul se va putea mangai. Dara prin velulu celu desu alu viitorului celu putinu in tempulu de acum nu pote strabate vederea nimicu. Pentru aceea de vremu se simu omeni, omeni cari se scio luptă, cari nu visăd a manti de aur, ce nu se potu prevedea, omeni dieu, cari

vreau se trăiesca, sa nu ne ocupămu esclusivu de politica.

Politica nu ne multiamescă parte din viața noastră, parte din a altor'a, deci sa ne lasămu pre unu tempu de ea si sa ne indreptăm atenția si la nepolitica, la o apreciere mai serioasă a imprejurărilor nostră si la perfectiunarea internă a mijlocelor materiali si spirituali.

Déca vomu cugetă la o perfectiunare omnilaterală, vomu vedea, ca o otare ne lipsesc in tōta privind'a. — Noi suntemu numai initiați, avem numai elemente, pre care trebuie inca sa le desvoltăm spiritualmente si materialmente, trebuie inca sa ne castigăm mijloce, că sa putem pasi cu energie si cu succesu in lupta cu cele-lalte popore ale Europei.

Dara pentru că sa pulemu acăst'a trebuie sa ne formăm unu fundamente largu, pre care sa putem zidi fără temere de tempestă, unu edificiu mare si frumosu.

Fundamentulu, care e déjà pusu, si pre care au sa se desvoleze ramii vietiei sociali pentru de a prepară mijloce onorifice pentru lupte ulteriore, suntu agricultură, legătura civilizației, suntu măseriesi diferite, unu avenir gigantice alu civilizației, si suntu in gradul supremo scientie. Unu popor, in a căruia sinu suntu desvoltate si perfectionate aceste trei idei, aceste trei rami vitali ai omenimiei, acel'a pote pasi sub orice impregurare la luptă, pentru ca există lui e asigurata, elu posedă materialu, care-i indestulcesc interesele particuliari impingendulu de a se luptă pentru interese comune, interese naționale si interese in genere filantropice.

Cumca noi romanii amu inceputu a realizat aceste trei idei, ne-amu initiatu in elementele acestor ramuri ale civilizației nu va putea nega nimenea. Dara fiindu ca cine nu merge inainte romane indreptu, trebuie că si noi, pentru de a nu remaine indreptu, sa ne indreptăm tōta atenția nostra asupra perfectiunării ideilor acestor'a. Si suntem de cea mai buna speranță, ca déca ne vomu strădui ale perfectiună, ele ne voru multimi.

Pentru aceea credu, ca e mai consultu a pleda mai vertosu pentru desvoltarea celor trei idei fundamentali, basea civilizației moderne, pre care le putem perfectiună cu stat'a mai usioru cu cătu ele suntu déjà perfectiunate mai la tōte popoare din apusul Europei; si prin urmare nu mai trebuie, că noi sa facem experimente orbe, pentru de a află mijloce si o cale drăpăta pre care se propasim, ci pre basea principiilor statorite, a cunoscintelor aflate de alti, putem se propasim in tōte ramurile civilizației cu pasi gigantici, căci calea ne e complanata, noi n'avem decătu se o aplicăm.

Dara se vedem pre scurtu, pâna unde amu ajunsu cu perfectionarea ideilor fundamentali a le civilizației. — Privim agricultură. Poporul nostru de căndu a descalecatu intâia-si data in campiile fructule a le Daciei a fostu lucratoriu de pamant. Agricultură ia stabilitu domiciliul in tierra, ia confirmatu iubirea patriei celei nove, si lau scutit, ca tōte ordele barbare, ce navaleau din tōte părți se nu-lu atinga cu spiritul loru nomadicu. Dara cu durere trebuie se vedem ca agricultură si preste totu economia rurală n'a trecutu la poporul nostru inca prin nici unu stadiu alu perfectionării. Romanulu intrebuintează acelu plugu, ce l'a intrebuiti strămosii lui, acelea unele economice si preste totu aceea cultivare a pamantului. Déca vremu se nu remainem indreptu, atunci agricultură trebuie sa capete si la noi alta coloare. Înmulțirea omenilor de o parte, de altă inceputul

unui comerciu mai viu ne silescu a schimbă datinile strabune în economia cu o lucrare rationale a pampantului și e cea mai intențioare datorintă a barbatilor de specialitate economică, de care avem săptene putieni, a astăzi midilore aplicative la popornu nostru, prin care să se poată perfectionă agricultură după recerintele tempului prezent, a 2; se privim mese și iile, cari suntu pentru inaintarea și pentru asigurarea vieției naționale o trebuintă dintre cele mai cardinali. Folosulu celu mare intelectualu și materialu, celu aducu meseriile particolarilor și națiunei nu'l va potă trage nimenea la indoiale. Nu vedem la alte națiuni, cumca meseriile suntu celi mai cu stare? Ei dispunu preste capitaluri mari. Maseriile suntu in stare a contribuī sătore multu la ridicarea unei națiuni și ai pregăti unu viitoru sicuru. Si pre lângă tōte aceste putieni progresu in privintă acăstă vedem la poporul nostru. Indemnul celu mai puternicu la ori și e căstigul realu, daru fiindu ca acăstă nu se poate produce asiā iute, e datorintă inteligintei noastre, a intrebuită tōte midilore, spre a indemnă pre poporu la inbratiosarea și a călei acestei a progresului. a 3. ideia fundamentală și datăre de mesura in viatia sociale suntu scintiele. Deosebitele ramuri a le sciintielor trebue se fie reprezentate pre deplinu la o națiune. Ele trebue sa se perfectioneze atât pre terenul național, cătu și comun. Se aiba unu sprijinu afară de ele, că teoriile astăzi prin perscrutări intelectuale, sa nu devina mōrte, ci sa se poată practisă, déca suntu bune. Cum suntu tractate la noi sciintiele, camu scim cu totii. Nu le pretiuim pentru valoarea loru internă, ci pentru că se traime după ele in comoditate. De aicea superficialitatea celor mai multi omeni de sciintia. Causă reului acestui a seracia, lipsa de mijloce materiale, ce suntu o necessitate neîncungurabilă la inflorirea sciintielor și a artelor preste totu.

Aceste aru fi după parerea mea ideile coridale, ce aru merită o atenție mai serioză din partea noastră, pentru că, fiindu ele baza civilizației, stabilitatea odată avem teren, pre care ne putem miscă liberu, avem unu radim, dela care ne vomu potă indreptă armele luptătoare cu succesi favoritoriu și atunci se fimu siguri, că și starea noastră politica inca ne va arata o fată mai vesela. *)

Pr.

Evenimente politice.

Alianța Austro-franco-italiana. Unu corespondinte din Florenz'a a „G. de Col.” dice despre acăstă monstruositate, că in cercuri bine informate se denegă existența unei atare aliantie; iar jurnalele s'au acăsiat tare de ea și multe dicu, că aicea alianța e déjà faptă complinită. In „Diritto” o fōie midilocitōre intre regimul și oposiție, se apreciază starea lucruri loru mai cu deamenuntul și dice in fine, că Itali'a trebue se observe o neutralitate prudentă... Si in genere ideia acăstă e generale. O alianța cu Austr'a s'ară potă face la casu de lipsa; dar ne-increderea in Franci'a iera-si se dovedesc cu ocazia acestei. Corespondintele și inchies corespondintă sea cu urmatorele: Nu ve incomodezu cu versiunile deosebite, cese respandescu, după care, una dice, că Austr'a nu s'ară pre invoi pen-tru Triestu, alta, că Franci'a aru fi aplicata a se invoi cu o ocupare mixta a statului papal, dar Rom'a sa se ocupe definitiv numai după mōrtea papei etc. Credu ca v'amu aratatu directiunea opinionei publice. Inca curgu corespondintele și faimete despre o alianța austro-franco-italiana si unu altu proiectu de alianța e in vedere. Unu corespondentu din Prag'a a jurnalului „Timpu.” asigura, că in cercuri bine informate din Parisu cursează scirea, că principalele Gorciacoff aru fi indreptată către cont. Stakelberg ambasadorul Russiei din Parisu o nota de mare insemnatate. Not'a acăstă i s'a celită la incepțulu lui Martiu lui Lavalette, dar in copia nu i se deduse. Totusi se dice, că ministrul indata ce o cetise, s'a dusu la imperatul și ia spusu despre cuprinsulu ei. Not'a cuprinde unu programu perfectu a entetei franceso-rusesci mai cu séma cu privire la orientu. Pre acăstă se baséza și presupunerile despre o apropiere mai intima intre Franci'a și Russi'a.

„Journal officiel” ne aduce cuventarea imperatorului Napoleonu rostită in consiliul statului. Imperatul dice:

*) Vedi și articulii nostri din mai mulți numeri, cari trată aceia-si materia.

Red.

„Domnii mei! Amu astăzi cu cale a preside-dé astăzi in consiliul statului pentru de a ve spune, ce intenție amu avutu cându amu insarcinat pre ministrii a ve substerne unu proiectu de lege pentru delaturarea cărilor de lucru și serviciu. Trebuie se marturisim, că societatea nostra con-tiene multe elemente contrarie. Nu vedem pre deo-parte nisuntie și dorintă drepte spre ameliорare, pre de alta parte insa teorii subversive și poste perniciose? Datorintă regimului e a satis-face celor dintăi cu rezoluție, și a impede că cele din urmă cu taria. Déca vomu compară pozitionea de astăzi a multimei cu ceea din secolul trecut trebnie sa ne bucurăm de progresul eluptat, de abusurile nimicite și de indreptarea moralităției. Insa déca vomu cercetă rană chiaru și a popo-leror celor mai infloritōre, vomu astăzi sub crustă esteriore a fericirei multă miseria nemeritata, care-si atrage simpathele tuturor susținelor nobile și ascăpta deslegarea multor probleme, ce ceru con-lucrarea tuturor inteligențierlor.

In sensulu acestă a-ți facut legi, ce s'au primitu de corpulu legiuitorio; unele suntu de natura curatul filantropica, precum legile in privintă binefacerilor publice, ajutorărilor reciprocă și asigurării pentru ca-suri de nevoie și de mōrte, altele suntu pentru de a dă lucratilor dreptu a-si depune superfluulu le-ferilor de dă in case de pestrare, a paraliză soli-daritatea capitolor prin solidaritatea leilor de dă, a-le concede lucratilor consultara despre interesele loru in adunări publice și a le deschide calea inaintea judecătorilor.

Delaturarea cărilor de serviciu, ce se cere mai cu séma, că o satisfacere morale, pentru de a eliberă pre lucratori de formalități odișoare, va im-plini sărul mesurilor, ce-i va pune pre băsea dreptului comunu și i va radica chiaru și in vadi'loru propria.

Nu traiescu in credință aceea, că déca vomu urmari politică acăstă, voiu nimirici tōte prejudiciale, voiu desarmă ură și-mi voiu mară popularitatea; dara sum deplinu convinsu, că urmăndu-o voiu desceptă o energie nouă pentru de a resiste passionilor reie. Déca s'au introdus tōte ameliiorările folositōre, déca s'au facutu totu ce e dreptu și ecuabilitu, atunci ordinea se poate sustine cu o autoritate cu multă mai mare, pentru ca puterea se baséza atunci pe o ratiune indesulită și con-scientia linisita.

Cernanti, 6/18 Martiu 1869.

(Slavisa rea a numelor române de familie). Din mai multe părți ale lumii romane se facura observări, cum de vine, că in preotimea romana din Bucovină figurăza nume de familia, cari se tinerescu in finele vici, schi și uci? Si pentru noi este acestu lucru du-rosu, cu atât'a mai vertosu, cându cugelămu, că acăstă se face din partea unor organ publice cu intenție, de a cufundă elementele romane in abusurile slavismului, și ca cei ce se încordă a intenție in prezentu romanitatea poporului nostru, au cutesarea, de a provoca la aceasta impregiurare și a seduce opinionea publică. Este asiā dura de interesu, a lamură starea lucrului și a ne cugetă despre lepadarea acelor potecă și cōde straine de pre numirile romane de familia.

Că pre alte locuri și in Bucovină, inainte de venirea tieri sub regimul Austriei in anul 1777, și căte-va diecenie după aceea, nu se mai audia de vici, de schi și de iucu, ci numai și numai de nume de familia in terminii finali indat-nati romanesci. Acăstă demuestra cătile vechi matriculale și alte documente de familii. Insa cu venirea episcopului serbu Danielu Vlăhoviciu in an. 1792, și a unor dascali din Galici'a, cari precum se vede și pusera de problema, a se face apostolii slavismului in Bucovină, luă incepătul mistificarea numelor romane de familia. Ori-care parinte, se fia fostu preotu, orasienu său tieranu, aducendu-si baiatulu la școală, la inscriere pre-locu-lu boteză in viciu său schi său și iucu, și déca unul său altu parinte observă ca numele lui de familia este altul, primă responsulu, ca numele lui nu se stinge, de ore-ee din Grigoriu se face Grigoroviciu, din Vasiliu Vasilovicu, din Mitrofanu Mitrofanovicu, din Mandea Mandicescu, din Bendea Bendevschi, din Caliniciu Celinovschi etc. Trebuie se insemnămu cu durere, că și mandri'a unor carturari, slabii și neputinciosi precum erau pre atunci, inlesni slavirea numelor romane de familia.

Este adeca sciutu, că numirile de familia in-tre romani suntu luate in o parte mare și dela o-cupatiunile strabunilor in vieti'a sociale, precum suntu numirile: Argintariu, Berariu, Bodnariu, Ciobanariu, Dulghieriu, Croitoriu, Cojocariu, Pandariu, Morariu, Postavariu, Curarariu, Padurariu, Rotariu, Pescariu, Pecurariu, Blanariu etc. In tem-pulu trecut, cându meseriele și occupatiunile agrărie se socoteau de unu ce putien onorificu, nu unul din carturari, voindu a trece inaintea lumii (aristocrate de atunci) de o vita mai buna, rene-gă numele parintescu de familia, și numai ce-lu vedeai subscrindu-se cu unu viciu său schi.

Este inca un'a, prin carea se schimosira numirile române de familia mai cu séma in poporul de tiéra, astă este conscriptiunea poporului. Măndatarii dominicali și alti directori, cari se ocupau cu acăstă, erau cei mai multi din Galici'a, și de orece acolo numirile de familia a poporului de tiéra suntu formate de rondu in iucu, asiā dura acei conscriptiari, parte din nesciutia, iera mai adese cu intenție, numirile locuitorilor formate pre „anu“ și „ariu“ le scriau cu final'a „iucu“ și ceea ce s'a scrisu o data in conscriptiune, a remasu scrisu pâna in diu'a de astăzi.

Cu tōte acestea, acele incercări reutaciōse nu isbutira a potă stinge in poporul de consciintia naționalității române. Din contra vedem acum manifestându-se acea consciintia intr'un modu, de la care potemu conchide, că se voru repară daunele casinute in diecenie de mai nainte. Parintele Artemiu Berariu, parocu in Ciahorul, căruia i se impuse in asemene modu numele strainu „Ieremie-viciu“ a revindecat pre calea instantielor politice numele seu român de familia. Noi credem, că densul nu va fi unicul, ce si-a facutu deto-rintă națională, ci că pre óra acestui barbatu, condusu de convingere și pietate către parintii sei, voru manecă și alte familii române a-si revindecă numele loru anticiu. „Albin'a.“

Romania.

Un actu de cea mai mare importanță istorică cetărămu in jurnalulu „Tér'a“ de ieri, unu actu care emanendu dela o persoană stimată de noi, del Generalul Barbu Vladoiu, nu putem sa-lu asiediamu mai bine decătu in capulu „Trompetei“ reproducendu-lu după jurnalulu „Tér'a“.

Eramu siguri ca d. Generalul Vladoiu nu va remanea surdu la apelul facutu la lealitatea sea, asiā de cunoscuta.

Astădi Generalul, ne face onoreea a ne adresă o epistolă, scrisa sub emotiunea ce tōte a-cestă suveniri a trebuitu negresită. Sa destepe in nobil'a sea inima și care o face a fi și mai elo-quentă, epistolă care-lu va inaltă și mai multu in stim'a publică și unde d-sea confirmă pre deplinu alegatiunile noastre.

Totu voru admiră modestia Generalului care in privintă evenimentelor din 1859 nu uită pre nime, pre nime decătu pre sine. Acă e rendul nostru a protestă și a repară acăstă nedreptate, și de a observă ca déca altii au avutu ide'a său au pregătitu lucrul, in diu'a aceea insa totulu aru fi fostu compromis, fără abnegatiunea și devotamen-tul d-tale la causă națională. Ai tienutu in acelu momentu destinele tieri in mâna și ai fostu ade-veratulu erou alu dilei. Meritul ce-lu recunoscă intr'altii nu face decătu a pune și mai multu in ivela pre alu d-tale“.

Domnul meu! Primindu epistolă d-tale, fu-si adencu miscatu la suvenirea celui ce nu mai este intre noi astăzi, și, in interesulu adeverul, me credințu datoriu a ve responde: „Repausatul Voda-Ghiță, pre cătu cunoscu a fostu celu dintăi care a pregătitu terenul pentru eră cea nouă de astădi“; elu a fostu care a adus in tiéra pre es-patriatii dela 1848; și pre cei mai multi ia ajutat; sub inspirationea sea s'au implitu cele petrecute la 1859. Nu putem avea unu povetui-teriu pentru mine decătu pre acelu venerabilu bătrânu experimentalu, care avea adenca cunoscintia de lucruri și de omeni, și căruia pestrămu tōte simpatiile și adenca mea recunoscintia, in acele impregiurări atât de grave și dificile cându candi-datii la domnia erau numerosi, iera desbinarea și neinteligerea urmă intre densii cu atât'a passiune și inversionare; cându sc pregăteau liste de pro-scriptiune intoemai că la Parisu in noaptea de 2 Decembrie 1852, in cari figurau: Alessandru Ghică-Voda, principale Dimitriu Ghică, fratii Goleșci,

fratii Bratienc, C. A. Rosetti, Cesar Boliacu, Valentinianu, Orasianu si altii; cându camer'a năstră nu se putea constitui, nici chiar după optu dile, guvernului nu putea găsi instrumente destul de servili că sa facă arestările unor asemenea barbati. Colonelulu Caragea, atunci prefectul alu poliției, pote marturisi acăsta. Erau grave și ingrijitorie acele dile! — Cându era vorba, la Camaciamia, de a me destina pre mine și pre colonelulu Karagea, Duat-Esfendi, atunci comisarul în Bucuresci, ne dicea ca vomu să neclatiti, vorbindu-ne de nisice stelpi de feru de cari se legă corabile in portulu dela Stembulu. Colonelulu Karagea pote marturisi acăsta. Voda-Ghică lăcrăse puternic în privința mantinerii năstre.

Este adeverat ca celu dintâi care-mi facă propunerea unirei, fu d. Cesar Boliacu, cându veni într-o diminuție la mine și mi disă: „Sciu ca poti sa me tramiti de aici deadreptul la inchisore, dara eata propunerea ce amu sa-ti facu: Sa alegem pre Domnul Moldovei“. Fusei frapatu și i respondusei ca, avendu cine-va asemenea idei mari, nu se pote teme de inchisore. Dupa aceea consultau pre Voda Ghică, și fuse cu totulu de acăsta idea.

Mai in urma său a dôa' dî, avu locu și întalnirea mea cu d. Brateanu, asiă precum a aretat'o in sal'a Slatinénu și de aceea l'amu intrebaturu atunci: „Ce vreti dela mine? care ve este candidatul? Este Golescu? — „Nu“, 'mi responde, „sa alegem pre Domnul Moldovei“. Atunci ii de-dieci măna ca vomu merge impreuna.

Este adeverat ca după acăsta atât Bratianu cătu și Rosetti au contribuit mult la realizarea unirii, ca omeni de actiune și deputati, precum nu mai putin Printul Dimitrie Ghica, cându celu d'anteiu, la Concordia, în noaptea de 22 Ianuariu, propuse unirea în ființa celor adunati; d. Costache Bosianu aproba ideia ca măntuitore. A dôa' dî, 24 Ianuariu, discursul d-lui Vasile Boerescu trase greutatea in cumpena; betrâncu doctoru Ar-sache, aderându și vorbindu-ne de Danemarea și Sleswig, induplca și pre cei mai departati de ideile cele noue. Unirea se facu cu unanimitate; și facut'o națiunea; au facut'o barbatii din camera; au facut'o tribunii impreuna cu poporul Bucurescilor! „La saptă buna, multi se aduna,“ a disu poetulu Vacarescu.

A dôa-di după unire merser la Voda Ghică: salonele erau pline.

Cându me vedi, me luă in bratii și me sarută facia cu mai multe persoane, diecindu-mi: „Se traiesci; te-ai purtat intocmai după anima mea.“ Barbatii din parlitolu lui Voda Ghică erau toti voiosi; déru se aflau in Bucuresci multe fece palide și forte ingrijate de aceea ce facuseră intr-unu adventu de patriotismu generosu, din cari unii totu mai sperau ca unirea nu va fi primita de puteri și ca au sa se mai intoreca iara lucrurile perduite.

Meritulu ostirii ce comandâmu atunci și alu capiloru superiori din garnisona, este ca au tienutu linistea, ca nu au lasatu o traditune de sânge intre ostire și poporu; ca nu s'a facutu ceva mai reu de cătu la 3 Augustu 1865, situatiunea fiindu multa mai grava la 1859, și cu tôte astea nu s'a datu o palma cui-va, nu s'a spartu unu geomu macaru.

Voda Ghică in dôue renduri trimise la mine pre colonelulu Jeroiu și mai pre urma pre Iorgu Ghică a-mi aretă grija ce are d'a nu se face vre o versare de sânge.

Voda Ghică era capitanul nostru și din ver-sulu sulitiei lui a estu unirea. Lui dera se cu-vine recunoscintia năstra tuturor.

Déca unirea nu a produsu tota fericirea și ma-rirea la care eram in dreptu a crede; respunderea este a celor ce au administratul tiér'a in intru și au condusu politica esterioră.

Politica esterioră a tierei se va indreptă, de va domni pacea in Europ'a; déru finantile mai greu, și administratiunea mai tardiu.

Iată ceea ce crediu eu.

Ve rogu, domnul meu, primiti cu acăsta oca-siune incredintarea despre cea mai distinsa consideratiune și stima.

B. Vladoianu.

fostu ministru,

1869 Marte 11, orasul Bucuresci.

„Tr. Carp.“

In altu ordinu de dî.
Sub-oficeri, brigadier, corporali și soldati!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

te-va mominte revenindu în sala, cu unspre-dieci voturi contra unui enunciară, ca să acomisă decretul de presă, și ca pentru acesta este să se judece cădu Ales Romanu. În același spori tribunalulu, după o consultare în odia laterală, enunță sentință, care condamna pre cădu Alesandru Romanu la închisore de unu anu și la pedepșa de cinci sute de florini. Avocatulu representante a insinuatu numai decâtă apelata.

** Dela Clusiu se scrie, ca în noaptea dela 20 Martiu n., prin gendarmeria, se arătă doi preoți, Vasiliu Popescu și Nicolau Cosmă în arestul comitatense. Se dice ca au staruit pentru neparticipare la alegeri.

** Se vorbesce de o întâlnire a lui Bismarck și Bœust. Multe diuarii arată că aceasta convenire e imposibile.

** Serbia cere dreptulu de a pute singura încheiată tratatele comerciale. Pórtă nu vrea să recunoască principiolu acestui dreptu, dără din casu în casu va face concesione.

** Colonisti. Din Boemii se ducu cehi mulți de se asiéza în Russia, colonisti.

** „Kraj.“ spune, ca a trecut din Prussia către Romaniă o miază de măji de plumbu. — Décă nu va fi să acesta că povestea cu lupii, pre cari li vediu tiganulu în padure.

** Dupa scirile dela 26 Martiu n. Marele principale rusesc Vladimirov ceretă Vienă. Majestatea Sea l'a ceretată în uniforma de colonelul regimentului rusesc, a cărui proprietar este. Mai târdiu fù M. principe primit în castelul curței.

** Turcia, spune „Vidovdanu“, a trecutu în Americă 150,000 de puci pentru gardă.

„Vidovdanu“ publică o nota a Portiei către reprezentanții sei la puterile mari, prin carea protestă contra intenției principelui Carol din Romaniă, de a fi reprezentatul oficial al ministrului la curtile din afara; acesta, dice nota, aru fi contra tratatelor.

** Din Constantinopole se telegraftă la 25 Martiu n. că principalele Stîrbeiu a esoperat dela Pórtă pentru Romaniă că acesta să poată bate monete fără de nici o tîrmurire. Acestu dreptu l'a avutu.

** Sambata s'a inceputu în Romaniă alegările în colegiul IV. Acesta e alu tîraniilor lui, cari nu au dreptu de a alege deputati de a dreptulu în camera, ci numai alegatori, cari intrunindu-se, apoi alegu deputatulu.

** Rieger, cunoscutulu nationalistu cehu din Boemii, a fostu de curendu la Parisu cu scopu de a face cunoscute pre acolo suferințele connatiunilor lui. Se dice ca a venitul forte undestulitul cu cele ce a vedutu și audită în Parisu. A aflatu adeca dela persoane însemnate că cauza de acolo e cu multu mai cunoscută decât era în rendul trecutu cându iera fusese la Parisu. Dovéd'a amu avutu ocazinne sa o vedem si noi.

** Din Geneva se scrie la „Osten“. Democrația polona a luatu pusețiune și s'a determinat fără de nici o ambiguitate să ia partida contra dominiunii turcescă, pentru independentia poporului român din orientu. Organulu democraticei polone este „Le peuple polonais“.

** Bola de vite cornute, ni se spune, ca a eruptu de nou la Boiti'a de lângă Turnulu rosu.

** Dintre italianii, cari trăeau cu vre o căteva septembrii mai nainte că să lucre la drumul de feru în Romaniă, se întorcu mulți înălțători în o stare deplorabile. Sunto avisat la cerștu. Dupa spusele loru întreprinditorii cari avea sa le dea lucru, nu vreau să le plătescă cătu au tocmitu.

** La Poreesci a injunghiatu unu satanu pre altul. Causă a fostu o cărtă pentru o datoria de 18 fl., ce s'a petrecutu în crajima.

** Aprópe de Sebesiu, în o padure, s'a tăiatu în dilele trecute unu arbore a cărei grosime a fostu de $7\frac{1}{2}$ urme.

** (Venitulu curatul) din baloul tenerimii române din Pest'a până acum'a e 353 fl. 54 cr., din care suma — conform decisunii tenerimii — 50 fl. s'a retinutu pentru societatea de lectura „Petru Maior“, iera ceialalti s'a împartită între tenerii studiosi mai lipsiti.

** (Dacă frumosu.) Cetimă în „Sperantia“, că du capelanu căstrensu de la regimentulu de infanteria alu archi-ducelui Iosif nr. 37, Demetriu Bozganu a depusu unu fondu de 600 fl. v. o. în hartii de statu, pentru latirea unei foibisericescă, și a nume pentru latirea foibii „Sperantia“.

** (Cum se prindu hotii de buzonari în Parisu.) În teatrulu de opera în Parisu unu Anglesu întră atâtă a fostu farmecat de tonul primadonei, incău nici n'a visat că cineva lu usiuréza de orologiul seu. Cându inse din intemplantă a veită să se uite la orologiu, a observat că e jefuită. Ce se face? Cu sănge rece a strigat: „Se albe de grige, domnulu acela, care mi-a furat orologiul, căci acela în viață patraru bate și inca cu sgometul!“ La acesta unu domnul de lângă Anglesu a inceputu a se miscă și preste căte-va minute voia să se indeparte. Anglesulu iute lu agras, iera domnul cu unu complimentu i-a predat orologiul și s'a căratu. Publicul a eruptu în hohote și aplaudă pre întreprinditorulu de hotiu. „Pam.“

** Corifeii partidei deákiste candidă acum prin Transilvania. Asă vedem pre Tanárky că deputatu în Scaunul Orestiei, Kerkapoly la Cojocna și se vorbesce ca min. Gorové se va alege la Elisabetopol.

** Dumineca s'a intemplată o nenorocire la magazinulu imperatescu de lemn și paie. Aci veni un soldatul licentiatu cu o femeie . . . Soldatulu care padiă le striga să se depareze de acolo, mai alesu pentru că licentiatulu fumă. Dara și licentiatulu și femeea se ducu asupra guardei. Acesta aparându-se strapunge cu baionetă pre femeia de numai decâtă moare. Licentiatulu a scapatu cu o plesura usioră.

** Parastasulu pentru rep. archim. Petru Popescu s'a celebrat la $\frac{1}{3}$. Martiu conformu anunțului din nro 2, la care acțiunea a participat afară de întrăgătă tenerime română, și unu număr frumoselu dintre cetățenii arădani; cea mai mare parte a intelectualității înse său impedeceata de la participare prin sesiunea congregațională, în carea tocmai atunci era lipsă mare de densă. Culfu funebralu se executa cu destulă pompa, demnă de barbatulu nemoritoriu.

Esamenele semestrale la institutulu nostru teologicu, se tineră în 3. 4. și 5. Martiu st. v. și presedintia Ilustratii Sele parintelui Eppu Procopiu, lângă care asistă: Rdss. d. Cornelius, archimandritul Bodrogului, și M. on. d. I. Rusu, parochu și catichetu la institutulu pedagogic din Aradu. — „Sperantia“

** Gestioanea bulgara biserică și grecească. Despre acesta referăramu cu alta ocazie, reproducendo unele proiecte, după cari să se facă separația între biserică bulgara și grecească. Parerea asupră program-lor data era, că acele sunt asuprătore pentru popoarele negrecescă și de aceea le am desaprobatu. Cu toate aceste, bulgarii au fostu multiamici și cu atâtă. Ei au inceputu a se constitui în sinode și a incepe o viată biserică poporaria. Într'aceea tendințelor de grecizare se pare a le fi succesu a mării totă cestiu-ne bulgaro-biserică în o infundatoră. Patriarchul protestă contra acestei procederi și au transisutu cu puterea pre unii episcopi cari veniseră la Constantinopole spre a face proiectu de unu statut nou. — Se poate că patriarchulu întrătătă se fiu fostu în dreptu, incău Pórtă nu avea să amestecă în facerea proiectelor, pentru că aceste se tineră curătă de biserică (sinodu sau congresu). Asă precătu este de condamnable netoleranță a grecismului, asă e de vaierato și nesciintă a celor ce amestecă afacerile, trecându-le din cercurile competente la foruri cari nu au nici chiamare dără nici cunoștință și în fine nici interesu adeverat de cauza.

** În parlamentulu Angliei a fostu o desbatere foarte interesanta dela 19 până la 23 Martiu n. Resultatul fu că se primă legea privată la biserică din Irlanda, carea fiind rom. catolică și aflată până acum sub tutoratulu bisericii anglicane, ce era biserică statului. Deceva va trece legea același și prin casă lordilor, consecintă a acestei decisiuni trebuie să duca cu tempulu la biserică liberă în statu liberu. E de mirat, că englesi cari suntu modelu de popor constituțional și liberale au temendum atâtă cu eliberarea irilor.

** Scaldă dela Corondu luata în arenă de unu neguțător din M. Vasarhely va fi înfrumuseită și renovată pentru sesiunea venită.

DER OSTEN

Dela 1 Aprilie 1869, făta „Der Osten“ incepe unu nou trimestru.

„Der Osten“ o făta septamanala politică, a cărei tinta este a se intielege cu popoarele Austriei și mai cu séma a se ocupă multă cu circumstanțele grave ale orientului, acesta e de a-junsu pentru a caracteriza publicul, care trebuie să se interesă de această făta. Făta „Der Osten“ este o pretiosa completare a diuaristiciei vienese, și în realitate Viena este între totă capitalele europene, mai potrivita spre a fi locul unde apare o făta care da informări despre situația politica, economică și sociale a resaritului Europei.

Prin eurăgăsă sea intreviire, pentru adevăratele interese ale Austriei și pentru emanciparea tuturor poporelor, elu s'a atrasu déjà unu circul de lectori foarte considerabili.

Făta „Der Osten“ aduce cele mai interesante nuvele politice și diplomatice, care, din coloanele sele trecu în totă jurnalele și are principalele cele mai autentice scrisi despre Orientul.

Făta „Der Osten“ luptă cu energie pentru împăcare și bună intenție, cu Bohemia și Polonia, și pentru drepturile naturale poporelor nemigăre care trăiesc în Ungaria.

Făta „Der Osten“ aduce articole politice, și știri, corespondințe originale din totă locurile principale, interne și externe, totă nuvelile din intru și afară, scrisi, scrisi economice, politice și bursale, notitie curselor de monete și comunicatii privitoare la literatură, arte și spiritu.

Acesta făte se ocupă cu multu zelu și de cestiunile ce atingă pre Români. Nu vom scă face o mai bună recomandare la românia, cari doresc să se abone la unu diuar germanu, bine redactat și de celu mai mare interesu de cătu a dă preferință diuarului „Der Osten“.

Cu oțe aceste „Der Osten“ costa numai 2 florini 50 kr. pentru unu trimestru, 3 fl. 50 kr. pentru unu semestru și 6 fl. pre unu anu.

A se adresa la Administrația Făiei.

DER OSTEN

Viena, Parkring, în casă societăți pentru Horticultura.

(40-3)

EDICTU

George G. Cheru din Brasovă, — carele de 4 ani și mai bine a parasită cu necredință profesia sa sea socia Marii nascute Teodoru Ganderu totu din Brasovă, și pribegiește în lume fără de a se scă locul unde se află, — este prin acesta citat că în terminu de unu anu și o zi dela dată de mai josu să se presentă înaintea subscrizorii foru matrimoniale, căci la din contra, și în absență a lui se va pertractă și decide — în sensul S. S. Canone ale bisericei noastre gr. res. — cererea de divorțiu totală a societății.

Brasovă, 5 Martiu 1869.
Forulu matrimoniale gr. res. alu tract. protopopescu I alu Brasovului.

Iosif Barașu,
Protopopu.

Anunciu

Subscrizorul și permite a face cunoștuță onoratului publicu ca dela 1 Aprilie 1869 c. n. deschide cancelarii sea advocațiale in Mediasu sub nr. 147 în piță. Se răga totu deodata de unu publicu a-lu onoră cu increderea.

Mediasu 17 Martiu n. 1869
Ioane Popă,

advocato.

Pasiu

pentru 1—2000 de oi de acum până la Sântul Georgiu se află la Thioriu în „Nagy-végyni“. Informații mai de aproape dă Canonicul Michali în Blasie, și Axentie Severu în Cricău.

33—6

Bursă de Viennă.

Din 19/31 Martiu 1869.

Metalicele 5%	62	90	Act. de creditu	317	40
Imprumut. nat. 5%	71	45	Argintulu	124	50
			Actiile de banca	730	Galbinulu
					6 01